

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 12

39 De aceea nu puteau crede, pentru că Isaia a mai zis :

40 „Le-a orbit ochii și le-a împietrit inima, ca să nu vadă cu ochii, să nu înțeleagă cu inima, să nu se întoarcă la Dumnezeu, și să-i vindec.”

41 Isaia a spus aceste lucruri când a văzut slava Lui și a vorbit despre El.

42 Totuși, chiar dintre fruntași, mulți au crezut în El ; dar, de frica fariseilor, nu-L mărturiseau pe față, ca să nu fie dați afară din sinagogă.

43 Căci au iubit mai mult slava oamenilor decât slava lui Dumnezeu.

44 Iar Isus a strigat : „Cine crede în Mine nu crede în Mine, ci în Cel ce M-a trimis pe Mine.

45 Și cine Mă vede pe Mine vede pe Cel ce M-a trimis pe Mine.

46 Eu am venit ca să fiu o lumină în lume, pentru ca oricine crede în Mine să nu rămână în întuneric.

47 Dacă aude cineva cuvintele Mele, și nu le păzește, nu Eu îl judec ; căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să măntuiesc lumea.

48 Pe cine Mă nesocotește și nu primește cuvintele Mele, are cine-l osândi : Cuvântul pe care l-am vestit Eu, acela îl va osândi în ziua de apoi.

49 Căci Eu n-am vorbit de la Mine însumi, ci Tatăl, care M-a trimis, El însuși Mi-a poruncit

ce trebuie să spun și cum trebuie să vorbesc. 50 Și știu că porunca Lui este viața veșnică. De aceea lucrurile pe care le spun, le spun așa cum Mi le-a spus Tatăl.”

CAPITOLUL 13

Isus spală picioarele ucenicilor Săi

1 Înainte de praznicul Paștilor, Isus, ca Cel care știa că I-a sosit ceasul să plece din lumea aceasta la Tatăl, și, fiindcă iubea pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt.

2 În timpul Cinei, după ce diavolul pusese în inima lui Iuda Iscarioteanul, fiul lui Simon, gândul să-L vândă,

3 Isus, fiindcă știa că Tatăl Îi dăduse toate lucrurile în mâini, că de la Dumnezeu a venit și la Dumnezeu Se duce, 4 S-a sculat de la masă, S-a dezbrăcat de hainele Lui, a luat un ștergar și S-a încins cu el.

5 Apoi a turnat apă într-un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor și să le ștergă cu ștergarul cu care era încins.

6 A venit deci la Simon Petru. Și Petru I-a zis : „Doamne, Tu să-mi speli mie picioarele ?”

7 Drept răspuns, Isus i-a zis : „Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea.”

8 Petru I-a zis : „Niciodată nu-mi vei spăla picioarele !” Isus i-a răspuns : „Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte deloc cu Mine.”

9 „Doamne”, I-a zis Simon Petru, „nu numai picioarele, dar și mâinile și capul !”

10 Isus i-a zis : „Cine s-a scaldat n-are trebuință să-și spele decât picioarele, ca să fie curat de tot ; și voi sunteți curați, dar nu toți.”

(Cont. în numărul următor)

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Foaia Creștinului

DE MEMORAT / JOI 15 MARTIE 2018

PSALMUL 37 : 6

„El va face să strălucească dreptatea ta ca lumina, și dreptul tău ca soarele la amiază”.

- Unde locuiește Dumnezeu ?
- De ce mă deranjezi ... ?
- O vreme atât de rea
- Dați Cezarului ce este al Cezarului
- Superlativele în familie
- Proverbe armenesti despre fată
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

Editorial. A găsit mântuire și pace în Isus Hristos !

O soră medicală povestește următoarea întâmplare din îngrijirea ei particulară: „Într-o zi am fost chemată la o doamnă tânără care se îmbolnăvisese. Era o cântăreață și avea abia 21 de ani. Prin suprasolicitarea vocii căpătase o boală gravă de gât și acum era la pământ, bolnavă de moarte, cum am observat curând.

Când am ajuns în casă, m-a întâmpinat tatăl bolnavei cu cuvintele : „Soră, vreau să vă rog două lucruri : întâi, nu vorbiți cu fiica mea în nici un caz ceva religios și apoi : nu vorbiți cu ea absolut nimic despre moarte.”

N-am răspuns nimic la aceste vorbe, așa că domnul a mai spus o dată aceste cuvinte. Iar n-am dat nici un răspuns la acestea. Tânăra muribundă, la care am fost apoi condusă, n-avea habar despre starea ei îngrijorătoare. Era o domnișoară fină, delicată, afectuoasă și m-a primit cu prietenie.

În dimineața următoare, stând în camera ei citeam pentru mine din Biblie. Mă privea cu atenție. În ziua următoare am făcut la fel, iar apoi, în ziua a treia m-a întrebat : „Dragă soră Wilhelmine, ce citiți?”

Am spus : „Citesc Cuvântul lui Dumnezeu, hrana pentru sufletul meu.” Atunci m-a rugat : „Vă rog, citiți tare !” Am făcut aceasta și de atunci a cerut s-o fac zilnic.

Eram la istoria suferințelor Domnului și Mântuitorului nostru și ea mă asculta cu mare dorință. Tatăl ei venea adesea și era deosebit de iubitor cu fiica lui și preocupat de binele ei trupesc. Dar nu știa să spună altceva mai bun decât : „Copilă scumpă, te vei face bine în curând, atunci mergem la băi” și așa mai departe; aceasta o relua zilnic.

Într-o zi, după ce tatăl a părăsit-o, s-a întors spre mine și a spus : „Soră dragă, scumpul meu tătic vorbește mereu despre însănătoșire ; dumneavoastră ce spuneți ? Mă voi însănătoși curând ?” Acum venise întrebarea temută. Ce să fac ?

„Dragă domnișoară”, am spus, „starea dumneavoastră este una gravă, dar la Dumnezeu nici un lucru nu este imposibil ; el vă poate face să vă însănătoșiți, dacă este voia Lui.”

N-a fost tocmai mulțumită cu răspunsul meu, după cum am observat și în ziua următoare a început iar : „Dragă soră Wilhelmine, credeți că trebuie să mor ?”

M-am speriat de întrebarea aceasta energică și am răspuns : „Scumpa mea domnișoară, sunteți foarte grav bolnavă și dacă Dumnezeu nu vrea să facă o minune, atunci s-ar putea, într-adevăr, să nu vă mai recăpătați sănătatea ; totuși, cum vrea El ; El este atotputernic.” La aceasta ea a spus :

„Văd bine că nu prea vreți să vorbiți ; se pare că nu mă voi mai însănătoși, nu-i așa ? Scumpă soră, ce ați face dacă ați fi în situația mea ? O, vă rog, spuneți-mi-o !”

Atunci i-am răspuns : „M-aș asigura de iertarea deplină a păcatelor mele și aș căuta pacea cu Dumnezeu.” Atunci a exclamat repede : „O, vă rog, ajutați-mă ! Cum să încep ?”

Am îndrumat-o spre Cuvântul lui Dumnezeu și la Domnul și Mântuitorul nostru, care a murit și pentru păcatele ei și care ne împacă cu Dumnezeu așa de deplin, încât Dumnezeu Însuși ne iartă toate păcatele și ne dăruiește viața veșnică. I-am spus cum intră apoi pacea lui Dumnezeu în inima noastră.

M-am rugat cu ea și i-am citit în continuare Cuvântul lui Dumnezeu. După câteva zile, în care și-a purtat suferința cu predare liniștită în voia lui Dumnezeu, a găsit mântuire și pace în Isus Hristos. Curând după aceea a plecat zâmbind acasă, ca un copil preafăcut al lui Dumnezeu, în pacea lui Dumnezeu.

Tatăl celei dragi plecate acasă era aproape neconsolat în jalea lui. Ea îi povestise încă înainte de moartea ei că ea nu mai are nici o teamă în fața morții, deoarece merge la Mântuitorul ei și l-a rugat pe tatăl ei să aibă grijă să vină și el după ea. După aceea el a venit la mine și a spus :

„Soră, ce ați făcut cu fiica mea, de a putut așa de tânără să moară liniștită ? Vă rog, spuneți-mi tot ; vreau să găsesc și eu o asemenea pace și să pot muri așa de supus.”

I-am spus numai să se ocupe amănunțit cu Cuvântul lui Dumnezeu și să-l facă îndreptar al vieții lui, apoi el îi va arăta sigur și lui calea la o asemenea pace, care este de găsit numai la Isus.

Mi-a promis în mod serios. Astfel, fericita moarte a copilului său a fost prilejul ca bătrânul tată să se gândească : „Ce să fac ca să fiu mântuit ?” [Din *Mărturiile unui vechi soldat*, 1909 – 1910]

Povestiri cu tâlc !

„Unde locuiește Dumnezeu ?”

„Unde mă voi duce departe de Duhul Tău și unde voi fugi departe de fața Ta ? Dacă mă voi voi sui în cer, Tu ești acolo ; dacă mă voi culca în Locuința morților, iată-Te și acolo”.

PSALMUL 139 : 7 - 8

I. Un tânăr veni la un învățat și-i spuse: „Vă voi da 100 de DM [mărci germane] dacă îmi veți spune unde locuiește Dumnezeu”. Iar învățatul îi răspunse : „Eu îți voi da 200 de DM dacă îmi vei spune unde nu locuiește Dumnezeu”.

II. Un rabin a fost odată musafirul unor învățați. Aici el îi surprinse cu o întrebare: „Unde locuiește Dumnezeu ?” Ei începură să rădă de el : „Ce spuneți? Priviți, întreaga lume este plină de slava lui”. Și acel rabin răspunse el însuși la propria-i întrebare : „Dumnezeu locuiește acolo unde este lăsat să intre”.

„Cu ce voi întâmpina pe Domnul și cu ce mă voi pleca înaintea Dumnezeului celui Preainalt ? Îl voi întâmpina oare cu arderi de tot, cu viței de un an ? ... Ți s-a arătat, omule, ce este bine, și ce alta cere Domnul de la tine decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeuul tău ?” (Mica 6 : 6 - 8)

Trăia un om care se ruga mult lui Dumnezeu. Îi plăcea să stea de vorbă cu Dumnezeu. Într-o zi, pe când el stătea cu ochii închiși și se ruga, un șoricel a ieșit dintr-o gaură, s-a apropiat de el și a început să-i ronțăie talpa de la sandală. Omul a deschis ochii și a strigat furios la șoricel: „De ce mă deranjezi de la rugăciune?” „Mi-e foame”, a răspuns șoricelul. „Pleacă de aici, jivină scârboasă !” a strigat omul. „Acum vorbesc cu Dumnezeu, mă rog”. „Cum poți să vorbești frumos cu Dumnezeu, i-a răspuns șoricelul, dacă nu știi să vorbești frumos cu un șoricel ?”

Versetul de aur al Bibliiei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

265. Providența

„Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta !
Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările”. PROVERBE 3 : 5 - 6

Un neguțător venea odată de la târg acasă având cu sine o pungă plină cu bani.

Ploua cumplit. El era foarte supărat și se plângea că Dumnezeu i-a dat o vreme atât de rea pentru călătorie.

Drumul lui ducea printr-o pădure deasă. Deodată îi ieși înaintea un bandit care ridică pușca la ochi și trase asupra negustorului.

Dar praful de pușcă se umezise de ploaie și astfel arma n-a luat foc și negustorul fu salvat. Găsindu-se în siguranță zise întru sine : „Am rostit cuvinte nesocotite când m-am plâns că Dumnezeu mi-a dat vreme rea, căci dacă era vremea frumoasă și aerul uscat, aș fi mort acum, iar copiii mei ar fi murit de foame”.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Dați Cezarului ce-i al Cezarului** ... Cuvinte citate foarte des și întâlnite în multe limbi. Sunt din *Evanghelie* (Matei, XXII, 21). Se folosește uneori versiunea latină : *Quae sunt Caesaris, Caesari*.

Evanghelistul Matei povestește că fariseii, vrând să-i întindă lui Isus o cursă și să-l îndemne la nesupunere față de stăpânirea romană, L-ar fi întrebat dacă să plătească dajdie Cezarului.

Isus - continuă evanghelistul - știind capcana care i se întinde, le-a cerut să-i prezinte moneda pe care vor s-o plătească ; când i-au adus moneda, el le-a arătat efigia împăratului și le-a zis vorbele de mai sus.

Prin urmare, la origine, cuvintele n-aveau de loc un sens figurat. Ele l-au căpătat ulterior, și astăzi servesc pentru a recomanda să se recunoască fiecăruia meritele, atribuția, rolul său.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 8. Superlativele în familie

Lozinca pentru o căsătorie fericită este “împreună”, să trăiești împreună, să te distrezi împreună, să muncești împreună, să gândești împreună, să-ți făurești planuri împreună.

Doi oameni nu pot să se țină de mână împreună afară de cazul când există o forță care să-i lege împreună.

Există o legătură care nu dă greș niciodată în legătura între doi oameni, este “iubirea” care nu pierde niciodată. Această iubire nu se aseamănă cu “dragostea de licean”.

Ea este în fond elementul atât de esențial pentru o căsătorie fericită. Cu toate că mulți oameni înțeleg semnificația sexualității, totuși puțini au o concepție clară despre ceea ce este iubirea. Lipsa de claritate în ce privește iubirea este evidențiată prin faptul că și dicționarele dau opt definiții diferite. În acest capitol doresc să discut numai semnificația iubirii ca o sferă de influență exterioară în concepția de a ajuta și a face plăcere altora. Superlativele ... - cel mai bine, cel mai mult și cel mai durabil - sunt posibile numai atunci când există solitudine, considerație și iubire pentru celălalt. (Va continua)

Proverbe armenesti despre fată

- O fată bună prețuiește cât șapte feciori.
- Calul se cunoaște după cum pășește, fata – după cum privește.
- Vinul se-alege pe gustate, fata – pe rușinate.
- Fata care nu-i lăudată rămâne acasă.
- Fata trebuie lăudată sub povara snopului.
- Inima unei fete e o lespede în care sunt săpate date.
- Hrutiun Alpiar
- O fată care roșește prea mult știe multe.
- Fetele sunt ca florile ; unele sunt îndrăgite pentru culoarea lor, altele – pentru parfumul lor. Hacob Paronian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”